

съюз на българския бизнес
Изх. № 02-00-18 // 1 04.16 г.

Г.

ДО
Г-Н РУМЕН ХРИСТОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕ

Г-Н ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ „ГЕРБ“

Г-Н МИХАИЛ МИКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ „БСП ЛЯВА БЪЛГАРИЯ“

Г-Н МУСТАФА КАРАДАЙЪ
Г-Н РУШЕН РИЗА
Г-Н ЧЕТИН КАЗАК
СЪПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПГ „ДПС“

Г-Н НАЙДЕН ЗЕЛЕНОГОРСКИ
Г-Н РАДАН КЪНЕВ
СЪПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПГ „РБ“

Г-Н ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ „ПФ“

Г-ЖА КРАСИМИРА КОВАЧКА
Г-Н СВЕТЛИН ТАНЧЕВ
СЪПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПГ „БДЦ“

Г-Н БОРИСЛАВ БОРИСОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ „АБВ“

Г-Н ВОЛЕН СИДЕРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ „АТАКА“

Копие: **Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА**
МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕ

Относно: Проект на Закон за браншовите организации на земеделски производители и преработватели на земеделска продукция (654-01-43/25.03.2016 г.)

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

Българска стопанска камара – съюз на българския бизнес (БСК) отчита като принципно неправилна съществуващата тенденция сдружаването на стопанските субекти в различни сектори на икономиката да се регламентира в отделни закони. По този начин се поставят в неравноправно положение сдруженията в различните браншове, като само за част от тях диалогът с

администрацията е законово регулиран. Съществуването на множество различни регулации създава допълнителни тежести и затруднения и за органите на изпълнителната власт при осъществяване на взаимодействие със сдруженията на бизнеса.

БСК би подкрепила приемането на общ закон за Браншовите организации, който ги утвърждава като независим и уважаван партньор на изпълнителната власт и органите на местно самоуправление.

Предложеният законопроект не си поставя подобни цели. На диалога и взаимодействието с браншовите организации са посветени само две алинеи (ал. 1 и 2 на чл. 46), които задължават органите на изпълнителната власт да осъществяват сътрудничество и консултации при регламентиране на обществените отношения в областта на производството и/или преработката на земеделска продукция.

Останалите текстове на законопроекта създават условия за администриране, отчетност, контрол и подчиняване на браншовите организации в сектор земеделие на Министерството на земеделието и храните. По този начин от независими, доброволни сдружения, се превръщат в удобни за властта квазиструктури на гражданското общество. Това е в противоречие с конституционния принцип на свободата на сдружаване, международните актове по които България е страна и Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ).

КОНВЕНЦИЯ № 87 за свободата на сдружаване на Международната организация на труда (МОТ), 1948 г., ратифицирана от РБългария предвижда, цитирам: „(Чл. 3-5) *Трудещите се и работодателите, без каквато и да е разлика и без предварително разрешение, имат правото да образуват организации по свой избор, както и да се присъединяват към тези организации при единственото условие да се съобразяват с техните устави.*

Организациите на трудещите се и на работодателите имат правото да изработват своите устави и правилници, да избират свободно своите представители, да организират управлението и дейностите си и да съставят свои програми за действие.

Публичните власти трябва да се въздържат от каквато и да е намеса, която може да ограничи това право или да попречи на неговото законно упражняване.

Организациите на трудещите се и на работодателите имат право да образуват и да се присъединяват към федерации и конфедерации и всяка организация, федерация или конфедерация има право да се присъединява към международни организации на трудещите се и на работодателите. (край на цитата).

Съгласно ЗЮЛНЦ, юридическите лица с нестопанска цел свободно определят целта си и средствата за постигането ѝ и могат да се самоопределят като организации за осъществяване на дейност в обществена или частна полза (чл. 2, ал. 1, чл. 3). Учредител, респ. член, може да бъде всяко дееспособно физическо или юридическо лице, като членството е доброволно. Този принцип на свободно членство и самоопределяне е нарушен в редица от предложените текстове.

Конкретните ни бележки са следните:

1. По членството

Въпреки декларираната доброволност на сдружаване в законопроекта, правилата уреждащи членството са императивни. Изчерпателно изброеният списък от браншове, в които е допустимо да се осъществява сдружаване, ограничава свободата на избор и е грубо вмешателство от страна на публичните власти в решенията на независими, неправителствени организации. Текстът ще доведе до реструктуриране на браншовото пространство без предварителното съгласуване на този процес със съществуващите браншови организации.

2. По структурата на организациите

Неоправдано е въвеждането на задължение за тристепенната структура на организациите – браншови организации, представителни браншови организации и Камари на земеделските производители и на преработвателите на земеделска продукция. То е лишено от основание, тъй като съгласно чл. 45 от законопроекта, представителни функции осъществяват както представителните организации, така и Камарите. Тази структура би усложнила и затруднила сдружаването на производителите и преработвателите без да допринесе за подобряване на взаимоотношенията им с органите на изпълнителната власт.

Неоправдано е изискването на чл. 31 ал. 1 и 37 ал. 1 Камарите да се регистрират като юридически лица за осъществяване на обществено полезна дейност. Този текст противоречи на чл. 2 ал. 1 от ЗЮЛНЦ, според който юридическите лица с нестопанска цел *свободно се самоопределят*

като организации за осъществяване на дейност в обществена или в частна полза. Текстът трудно може да се съвмести и с чл. 38 ал. 1 от ЗЮЛНЦ - юридическите лица с нестопанска цел, определени за извършване на общественополезна дейност да разходват имуществото си за развитието и утвърждаването на духовните ценности, гражданското общество, здравеопазването, образованието, науката, културата подпомагане на социално слабите и т.н.т. и не е в съзвучие със задачите на браншовите структури в икономиката.

3. По задължението за вписване в регистър

Задълженията за вписване в регистъра на Министерство на земеделието и храните, процедурата за отстраняване на нередовности и обжалване на откази, последващите уведомявания за промени в обстоятелствата, създават допълнителна административна тежест за браншовите организации. Администрирането на такъв регистър от Министерство на земеделието и храните е свързано с разходи за осъществяване на неефективна дейност. Смисълът на този вид регистрация на всички браншови организации не е ясен, с оглед на обстоятелството, че според законопроекта само представителните браншови организации и Камарите могат да представляват своите членове пред Министерство на земеделието и храните. Задължителната регистрация създава предпоставки за установяване на определен вид контрол от администрацията върху браншовите организации.

4. По задължението за отчитане на дейността пред ресорния министър.

Това задължение се съдържа в чл. 16 ал. 2, чл. 35 ал. 2 (за земеделските производители и за техните Камари), чл. 22 ал. 2 и чл. 41 ал.2 (за преработвателите на земеделска продукция и техните Камари), които са длъжни ежегодно в срок до 30 юни „да представят на министъра на земеделието и храните информация за дейността си през предходната година.“

Наред с това двете Камари на всеки три месеца са длъжни да представят на Министерството на земеделието и храните обобщена информация за броя на своите членове. Сдруженията на земеделските производители и преработватели се учредяват на основание чл. 49 ал 1 от Конституцията за защита на своите стопански интереси. Те не са органи по прилагане на държавната политика в областта на земеделието и няма конституционно основание дейността им да се контролира от административен орган. Контрол върху дейността им могат да осъществяват само техните сдружители и съдебните органи. Задължението за отчитане, превръща тези организации в нов вид неплатена държавно-обществена структура, подчинена и обслужваща държавната администрация.

Изпълнението на подобни задължения изисква сериозно кадрово и материално обезпечаване и води до значителна административна и финансова тежест за тези организации.

5. По дейността

Императивното определяне на дейността, която могат да осъществяват различните видове организации – браншови, представителни и камари е недопустимо с оглед правото на свободно определяне на целите и предмета на дейност в устава, постановено в чл. 2 и следващите от ЗЮЛНЦ. Подробното разписване в закон на дейността не като възможност, а като задължение, представлява не предоставяне, а отнемане на права по отношение на браншовите организации, които и сега могат да извършват тези дейности, когато това е предвидено в уставите им.

Като цяло законопроектът е в противоречие с принципите и нормите на българското, европейското и международното законодателство. Приемането му би довело до сериозен прецедент за намеса на държавната власт при формиране волята и действията на нейния коректив – гражданските сдружения, до сериозна деформация на правата на юридическите лица с нестопанска цел и лишаване на производителите и преработвателите на земеделска продукция от възможността за реален диалог и взаимодействие с централните и местни органи на власт, включително с Министерство на земеделието и храните.

С уважение,

ИЗП. ПРЕДСЕ

СТОПАНСКА

СОФИЯ